

**Stimate Domnule Presedinte al Senatului,
Nicolae VACAROIU,
Stimate Domnule Presedinte al Camerei Deputatilor,
Bogdan OLTEANU,**

Subsemnatii deputati si senatori mentionati în Anexa, cu semnaturile lor personale, în baza prevederilor art. 95 din Constitutie formuleaza urmatoarea

PROPUNERE DE SUSPENDARE
din functie a Presedintelui României, Traian BASESCU

Introducere

Democratia si statul de drept se afla într-o mare primejdie în România. Cele trei puteri fundamentale ale statului – legislativa, executiva si judecatoreasca – sunt amenintate de riscul unui blocaj institutional, înregistrând disfuncțiuni grave în activitatea lor. Societatea româneasca este bulversata de atmosfera de ostilitate aproape generala care s-a creat între autoritatile publice, de permanentele conflicte, scenari, scandaluri care agreseaza cetateanul român.

Dupa doi ani de exercitare a mandatului de Presedinte al României, domnul Traian Basescu demonstreaza ca nu se poate încadra în parametrii constitutional ai functiei de sef de stat. În acesti doi ani, am asistat, **de la cel ce a jurat sa respecte Constitutia, la repetate încalcati ale prerogativelor sale, ale rolului Presedintelui de mediator între puterile statului în vederea asigurarii bunei functionari a autoritatilor publice, la abuzuri si încalcati grave ale Constitutiei, la acte de sfidare si denigrare a institutiilor fundamentale ale statului.**

Convinsi ca prin aceasta conduita Presedintele pune în primejdie buna functionare a statului, ne vedem nevoiti sa solicitam Parlamentului, în conformitate cu prevederile art. 95 din Constitutie, suspendarea din functia de Presedinte al României a domnului Traian Basescu.

Mentionam ca potrivit prevederilor textului constitutional invocat „*în cazul savârșirii unor fapte grave prin care încalca prevederile Constitutiei, Presedintele României poate fi suspendat din functie de Camera Deputatilor si de Senat, în sedinta comuna, cu votul majoritatii deputatilor si senatorilor, dupa consultarea Curtii Constitutionale*”.

1. Presedintele Traian Basescu si-a început mandatul sau prin **manifestarea repetata a unor tendinte clare de conducere autoritara, cu depasirea grava a limitelor constitutionale**, comportament incompatibil cu rolul unui sef al unui stat de drept, bazat pe principiile democratiei pluraliste, cu

spiritul si principiile Constitutiei României, în primul rând, cu prevederile art. 80 din Legea fundamentala.

Mentionam, de la început, ca motivele care ne-au determinat sa initiem acest demers constitutional **sunt fapte concrete grave de încălcare a Constitutiei, care au perturbat bunul mers al activitatii autoritatilor publice fundamentale ale statului, Parlamentului, a Guvernului, a justitiei, a altor institutii publice**, au discreditat autoritatea acestora, au afectat prestigiul international al tarii.

Rolul esential al Presedintelui României este acela de a veghea la respectarea Constitutiei si la buna functionare a autoritatilor publice si de a exercita, în acest scop, **functia de mediere între puterile statului**, precum si **între stat si societate**.

Presedintele Traian Basescu a demonstrat, însa, prin întreaga sa activitate, prin actiunile sale concrete desfasurate în timpul celor doi ani de exercitare a mandatului, ca are o viziune particulara si discretionara asupra înaltei functii ce i s-a încredintat, ca interpreteaza gresit prevederile Constitutiei si ale legilor tarii, aplicându-le dupa bunul sau plac, refuzând, pur si simplu, sa se pozitioneze în cadrul principiilor de functionare a statului de drept.

2. Frecventele declaratii ale domnului Traian Basescu nu fac decât sa probeze numeroasele fapte concrete de încălcare a Constitutiei si o conduita publica, manifestata cu intentie, în afara cadrului constitutional.

Daca textul constitutional mentionat îl obliga sa vegheze la respectarea Constitutiei si la buna functionare a autoritatilor publice si sa exercite **functia de mediere** între puterile statului, precum si între stat si societate, atunci seful statului trebuie sa asigure, în primul rând, cadrul de manifestare a statului de drept, separatia si echilibrul puterilor în stat. Domnul Traian Basescu a provocat constant crize în raporturile dintre seful statului si principalele autoritati publice, le-a încălcat si nesocotit competentele, le-a denigrat activitatea, discreditându-le autoritatea si credibilitatea, a întretinut în permanenta o atmosfera de instabilitate si conflict.

Mai grav este ca, în afara acestei atitudini distructive la adresa principalelor autoritati publice, cu efecte negative în functionarea acestora, în functionarea statului, Presedintele Traian Basescu **a desfasurat o adevarata campanie de atâtare a societatii civile împotriva autoritatilor publice**, în loc sa fie un mediator între segmentele societatii civile si autoritati.

De asemenea, declaratiile defaimatoare si calificativele, de multe ori jignitoare, la adresa unor institutii sau oameni, care duc la **producerea unor consecinte asupra acestora, influentarea unor decizii ori a opiniei publice împotriva unor institutii**, nu numai ca sunt inadecvate si inacceptabile pentru un sef de stat, într-un sistem constitutional democratic, **dar constituie si încălcari grave ale Constitutiei, în sensul alin. (1) al art. 95 din Constitutie**.

3. Declaratiile domnului Traian Basescu, care denota un **comportament neconstitutional**, nu intra în sfera **imunitatii de opinie**, reglementata de art. 84 alin. (2), coroborat cu art. 72 alin. (1) din Constitutie.

Astfel, pe de o parte, aceste declaratii nu reprezinta **opinii politice exprimate în exercitarea** mandatului, iar pe de alta parte, procedura

suspendării, prevăzută de art. 95 din Constituție nu presupune angajarea unei răspunderi juridice.

De vreme ce, Președintele României jura **sa respecte Constituția** este de la sine înțeles ca respectarea Constituției trebuie realizată de către Președinte și prin **opiniile politice exprimate**.

De aici, rezulta, odată în plus, ca Președintele României nu se poate prevala de imunitatea de opinie și de dreptul fundamental reglementat de art. 30 din Constituție, atunci când promovează, prin comportamentul sau politic o **stare de neconstituționalitate**.

Este de observat că art. 84 alin. (2) precizează că prevederile art. 72 alin. (1) „se aplică în mod corespunzător”, ceea ce înseamnă că se aplică ținându-se seama de specificul funcției de parlamentar și, respectiv, de specificul funcției de Președinte al României. În timp ce parlamentarii exprimă opinii în nume personal, care nu reprezintă poziția Camerei din care fac parte, **Președintele României**, care este o autoritate publică, **exprimă opinii în numele autorității**.

4. În ceea ce privește definirea noțiunii de „fapte grave” considerăm că acestea se referă la „**acte sau acțiuni concrete**” ale Președintelui României, adică la faptele juridice sau de ordin politic, precum și orice fapte directe materiale, cum ar fi: intervenții pentru a influența anumite măsuri în plan economic sau administrativ, blocarea circuitului unui document, ascunderea unui document, acordarea unei audiențe, participarea fără drept la o ședință de Guvern, etc., prin care se încalcă principiile sau prevederile constituționale.

În lumina celor precizate mai sus, în „**sfera faptelor grave**”, sub modalitatea „**acțiunilor concrete**”, vor intra și „**opiniile politice**” prin care se justifică o **exercitare a mandatului contrar Constituției**, declarații și atacuri, dincolo de litera Constituției, la adresa altor autorități publice sau la adresa legilor.

5. Pentru aprecierea gravității faptelor imputate Președintelui, a încălcărilor Constituției pe care le vom prezenta, considerăm că aceasta derivă, în primul rând, chiar din calitatea specială a autorului lor, din importanța și autoritatea funcției sale. „Întâiului Statator al Tarii”, nu i se poate admite nici o abatere de la lege. În cazul sau nu poți aprecia că încălcarea Constituției nu a prezentat un pericol. **Seful statului trebuie să fie un model, întrucât greselile lui pot constitui exemple negative de urmat.**

Pe de altă parte, în cazul fiecăreia dintre faptele prezentate se poate demonstra că acestea **au avut consecințe grave**: afectarea credibilității unor instituții de stat sau a unor demnitari publici; crearea unor stări de tensiune între instituțiile statului și în cadrul acestora; blocaje instituționale, scăderea eficienței și randamentului activității unor instituții; pierderea încrederii cetățeanului în autorități; îndepărtarea de problemele reale ale țării și ale cetățenilor; conturarea unei imagini externe negative a autorităților statului și a statului român în ansamblul său.

Ceea ce conferă, însă, o gravitate deosebită atitudinii și acțiunii prezidențiale a domnului Traian Băsescu este **repetarea faptelor** sale abuzive, neconstituționale și conduita permanentă care demonstrează o atitudine iremediabilă, o stare funciara a omului Traian Băsescu.

T A B L O U L

celor mai grave fapte savârsite de Presedintele Traian Basescu prin care a încalcat prevederile Constitutiei si care justifica demararea procedurilor constitutionale pentru suspendarea sa din functie.

CAPITOLUL I - Încalcarea principiilor statului de drept, a principiului democratiei si pluralismului politic, nesocotirea rolului Parlamentului, ca organ reprezentativ suprem al poporului român, si încalcarea dispozitiilor Constitutiei care reglementeaza raporturile Presedintelui României cu Parlamentul.

În raport cu titlul prezentului capitol, domnul Traian Basescu, în calitate de Presedinte al României, a savârsit urmatoarele fapte grave prin care a încalcat în mod repetat Constitutia României.

1. Încalcarea articolelor 1 alin. (3), art. 8, art. 80 alin. (2), art. 82 alin. (2) si art. 84 alin. (1) din Constitutie.

Potrivit prevederilor constitutionale evocate, **pluralismul politic** este o **conditie si o garantie a democratiei constitutionale, reprezentând o valoarea suprema. Partidele politice contribuie la definirea si exprimarea vointei politice a cetatenilor, respectând suveranitatea nationala, integritatea teritoriala, ordinea de drept si principiile democratiei.**

Presedintele României a nesocotit sau a sfidat în cei doi ani de mandat, acest principiu, încalcând dispozitiile constitutionale care-i cereau neutralitate si echidistanta fata de partidele politice, ca expresie fireasca a rolului Presedintelui de mediator, consacrat de Constitutie.

În perioada celor doi ani de mandat, Presedintele României a refuzat sau a neglijat sa organizeze consultari cu partidele politice atunci când au existat momente tensionate sau chiar de criza care impuneau actiuni de mediere, de consultare cu partidele parlamentare si de conjugare a eforturilor pentru realizarea unor obiective nationale.

Dupa numeroase critici si proteste venite si din partea opozitiei, dar si a mass-media, Traian Basescu a organizat, în pripa, doua consultari cu partidele parlamentare care au fost pur formale, pe teme neimportante si fara finalitate.

În aceasta perioada, Presedintele României, domnul Traian Basescu a **manifestat dispret si aroganta fata de partidele politice, indiferent ca acestea erau din opozitie sau de la putere, cu exceptia propriului sau partid, Partidul Democrat, pe care-l protejeaza, sustine si conduce în mod vizibil.** Faptul ca Domnul Traian Basescu actioneaza pe scena politica a tarii ca presedintele de facto al PD, este recunoscut si criticat public nu numai de catre partidele de opozitie sau de reprezentantii societatii civile, ci chiar si de aliatul P.D.-ului, respectiv PNL, cu care formeaza Alianta de la guvernare.

Tratamentul neconstitucional aplicat partidelor din opozitie, în sensul denigrării și etichetării constante, atât a partidelor ca entități politice, cât și a liderilor acestora, a fost extins, încă din februarie 2005, și la PNL, aflat la guvernare.

Încă din primăvara anului 2005, Președintele României a savârșit fapte grave demarând acțiuni și exprimând opinii publice care urmăreau realizarea fuziunii dintre Partidul Național Liberal și Partidul Democrat sub pretextul așezării vietei politice românești. Aceasta solicitare, precum și acțiunile întreprinse constituie o încălcare flagrantă a Constituției din partea Președintelui României, având în vedere rolul său de mediator neutru și imparțial.

După refuzul PNL-ului de a accepta fuziunea cu PD, **Președintele României a atacat constant Partidul Național Liberal și pe președintele acestuia, care este și Primul-ministru al Guvernului României, provocând crizele și blocajele cunoscute în viața publică și în guvernarea țării.**

Președintele Traian Băsescu, a acționat în mod direct pentru atragerea Partidului Conservator la guvernare, dar, ulterior, la scurt timp, a catalogat acest partid ca fiind unul imoral, considerându-l **“soluția imorală a guvernării”**, iar, în final, după retragerea acestuia de la guvernare, i-a adus acuzații grave, **de apartenență la grupuri de interese.**

De un tratament constant negativ, susținut de acuze și etichete grave în cei doi ani de mandat, au avut parte partidele de opozitie, respectiv PSD și PRM.

În acest sens, Partidul Social Democrat a fost atacat, în mod repetat, de Președintele României în funcțiune, atât în ceea ce privește acțiunile întreprinse, cât și prin organele, structurile sau liderii politici, pe care i-a denigrat, calomniat și jignit în mod public.

Astfel PSD-ul a fost acuzat nedemn și incorect de blocajele din Parlament, de stegulețele primite de România din partea Uniunii Europene, de nereușitele actului de guvernare sau de imposibilitatea adoptării unor proiecte de legi în Parlament etc.; ca să nu mai vorbim de atacurile incalificabile ale Președintelui Traian Băsescu la adresa liderilor PSD, începând cu președintele partidului, etichetări făcute, nu de către un competitor politic, ci de către Președintele României în funcțiune.

De același tratament sau poate chiar mai aspru s-a bucurat și Partidul România Mare și liderii acestuia. În acest sens, cu diverse ocazii, Președintele României a catalogat Partidul România Mare ca fiind un partid atașat valorilor perioadei trecute și ca este un puternic susținător al fostei securități.

Toate aceste fapte, acțiuni sau opinii exprimate de Președintele României în relația cu partidele politice sau cu liderii acestora, evocate în mod succint, au semnificația unor fapte grave în sensul alin. (1) al art. 95 din Constituție, fapte care demonstrează partizanatul politic promovat de Președinte și abandonarea rolului său de mediator neutru și imparțial.

2. Încălcareă prevederilor art. 103 alin. (1) din Constituție.

Președintele Traian Băsescu și-a început mandatul prezidențial cu o încălcare gravă a prevederilor art. 103 din Constituție, potrivit cărora

„(1) Presedintele României desemnează un candidat pentru funcția de prim-ministru, în urma consultării partidului care are majoritatea absolută în Parlament ori, dacă nu există o asemenea majoritate, a partidelor reprezentate în Parlament”.

Domnul Traian Basescu a făcut însă, nominalizarea publică a domnului Calin Popescu Tariceanu drept candidat pentru funcția de Prim-ministru, înainte de a iniția consultările obligatorii cu partidele parlamentare.

Este evident că, potrivit textului constituțional menționat, Presedintele avea obligația să consulte partidele reprezentate în Parlament anterior desemnării candidatului la funcția de Prim-ministru și anunțării sale publice. Procedând diametral opus, Presedintele a greșit, în primul rând, pentru că a dus în derizoriu institutia constituțională, a consultării partidelor politice reprezentate în Parlament, încălcând astfel grav Constituția, implicit voința politică a cetățenilor României exprimată la alegerile parlamentare din noiembrie 2004.

În al doilea rând, Presedintele a greșit în mod grav întrucât să implicat activ, substituindu-se candidatului la funcția de Prim-ministru și partidelor parlamentare prin manevre de culise, în constituirea coaliției de guvernământ formată din Alianța D.A., UDMR și PC, pe care ulterior a torpilat-o determinând Partidul Conservator să se retragă de la Guvernare. **În felul acesta Presedintele a deturnat voința electoratului exprimată prin votul din luna noiembrie 2004, lucru pe care îl recunosc și Domnia sa, în interviul televizat la emisiunea „Pro Vest” din 4 februarie 2007.**

Gravitatea faptelor Presedintelui poate fi analizată sub două aspecte:

a) Potrivit prevederilor art. 2 din Constituție suveranitatea națională aparține poporului român care o exercită prin organele sale reprezentative constituite prin alegeri libere. Nici un grup și nici o persoană nu pot exercita suveranitatea în nume propriu. Or, Presedintele României proaspăt ales, a confiscat suveranitatea poporului și a schimbat voința acestuia exprimată prin sufragiul universal din noiembrie 2004. La acele alegeri PSD a obținut pe listele electorale cu care s-a prezentat în alegeri 36,61 % voturi la Camera Deputaților și 37,13 % voturi la Senat. În raport cu acest scor electoral Presedintele era obligat să înceapă consultările cu PSD.

b) Sub un alt aspect, domnul Traian Basescu a creat prin manevrele sale politicianiste **un precedent periculos** care va încuraja orice alt Presedinte să interpreteze cum dorește Constituția și rezultatul alegerilor și să formeze Guvernul după placul său și nu după voința poporului.

3. Încălcare a principiului autonomiei parlamentare și a prevederilor art. 64 din Constituție.

Potrivit textului și principiului evocat, organizarea și funcționarea fiecărei Camere se stabilesc prin regulament propriu, iar fiecare Camera își alege presedintele pe întreaga durată a mandatului acesteia.

Sfidând Constituția țării, precum și institutia Parlamentului, la putine zile după instalarea Guvernului Tariceanu, domnul Traian Basescu a solicitat

majoritatii parlamentare, create de el, revocarea presedintilor celor doua Camere ale Parlamentului.

Domnia sa nu s-a limitat doar la exprimarea unor opinii politice în acest sens, dar a si solicitat grupurilor parlamentare ale coalitiei majoritare sa modifice regulamentele celor doua Camere si sa introduca prevederi privind posibilitatea revocarii presedintilor, dincolo de litera si spiritul Constitutiei.

Aceasta actiune solicitata de Presedintele României a fost urmata de membrii coalitiei majoritare, prin promovarea modificarilor indicate de Presedinte la Regulament, iar opozitia formulata de unul dintre partidele arcului guvernamental, respectiv Partidul Conservator, a atras acuze grave din partea Presedintelui concretizate în amenintarea cu excluderea din coalitia guvernamentala.

Demersurile Presedintelui României nu s-au oprit la nivelul unor pareri sau opinii politice singulare, chiar si critice, la adresa Parlamentului sau a presedintilor Camerelor, ci s-au materializat într-un complex de actiuni, îndemnuri, solutii, diligente si chiar amenintari pentru realizarea revocarii. **Prin aceste demersuri în care s-a implicat direct, efectiv si public, Presedintele României a determinat practic, blocarea Parlamentului timp de doua sesiuni parlamentare**, din februarie pâna în noiembrie 2005, cu dezbateri sterile, în afara cadrului regulamentar si cu adoptarea unor solutii neconstitutionale, într-o atmosfera de totala adversitate.

În afara acestui aspect, care demonstreaza gravele urmari ale actiunii Presedintelui, trebuie subliniat si faptul ca atmosfera de tensiune, neîncredere si adversitate, si-a pus amprenta nu numai asupra modului în care s-a derulat activitatea Parlamentului, în primele doua sesiuni, dar si asupra raporturilor acestuia cu Executivul.

Implicarea Presedintelui României nu poate fi considerata ca fiind o simpla exprimare de opinii politice, întrucât însasi Curtea Constitutionala, în considerentele Deciziei nr. 53 din 28 ianuarie 2005, precizeaza urmatoarele: **“parerile sau propunerile privind modul cum actioneaza ori ar trebui sa actioneze o anumita autoritate publica sau structurile acesteia, chiar critice fiind, nu declanseaza blocaje institutionale, daca nu sunt urmate de actiuni sau inactiuni de natura sa împiedice îndeplinirea atributiilor constitutionale ale acestor autoritati”.**

Solutiile lansate de Presedintele României de schimbare a presedintilor celor doua Camere prin vointa exclusiva a majoritatii, materializata în regulamentele adoptate de Senat prin Hotarârea Nr. 28 din 24.10.2005 si Camera Deputatilor prin Hotarârea Nr. 34 din 25.10.2005, au fost infirmate de Curtea Constitutionala prin Deciziile nr. 601 si 602 din 14.11.2005, care le-a declarat neconstitutionale.

Decizia de neconstitutionalitate vizeaza nu numai textele regulamentelor în materialitatea lor, dar îi plaseaza si pe initiatori si sustinatorii acestor teze, respectiv Presedintele României si majoritatea parlamentara, în afara textelor constitutionale.

4. Încalcarea prevederilor art. 89 din Constitutie.

Presedintele Traian Basescu a încălcat grav prevederile art. 89 din Constituție cu privire la dizolvarea Parlamentului și la rolul Presedintilor Camerelor și al liderilor grupurilor parlamentare.

Faptele Presedintelui României constând în solicitarea, încă din primavara anului 2005, Primului-ministru să-și depună demisia, precum și în numeroase acțiuni politice pentru a determina demisia Guvernului (întâlniri cu liderii politici ai Alianței D.A., presiuni publice asupra Primului-ministru, presiuni publice asupra PNL, ca principal partid al Alianței D.A. care și-a asumat formarea Guvernului etc.) care să conducă la dizolvarea Parlamentului și la alegeri anticipate, sunt contrare Constituției, întrucât prin acestea el dorea să creeze o criză guvernamentală și să inducă nevoia alegerilor anticipate, deși nu exista o criză parlamentară.

În realitate, dizolvarea Parlamentului de către Presedintele României este posibilă **numai în caz de criză politică profundă**, după ce s-au epuizat cele 60 de zile de la demisia Guvernului și după ce, în acest interval, **au fost respinse două solicitări de investitură**.

Asadar, deși nu exista o criză guvernamentală, Presedintele îi solicita în mod neconstituțional Primului-ministru să demisioneze, și printr-un scenariu politicianist prefigura respingerea a două încercări de investitură a unor guverne, pe cale de consecință, **declansarea alegerilor anticipate**.

Netemeinicia și inoportunitatea demersurilor lui Traian Basescu implicit caracterul neconstituțional al acestor fapte politice rezultă și din aceea că, în fapt, pe parcursul anilor 2005 și 2006, Guvernul Tariceanu s-a bucurat de susținere parlamentară, reușind să promoveze majoritatea actelor normative propuse.

Pe de altă parte, sarcinile care stăteau în fața țării la începutul mandatului noii puteri instalate în România impuneau stabilitate politică și multă concentrare și concertare a tuturor forțelor politice pentru finalizarea obiectivelor euroatlantice, în general, ale integrării în UE, în special.

Poziția Presedintelui Traian Basescu, materializată în fapte, acțiuni și opinii care urmăreau crearea crizelor guvernamentale și parlamentare și declansarea alegerilor anticipate, este contrară **rolului constructiv**, de **sfatuitor și moderator** dat de Constituție Presedintelui României.

În realitate, domnul Traian Basescu urmărea crearea unui moment prielnic electoral pentru partidul al cărui președinte a fost și pe care îl susține deschis în continuare. De altfel, acțiunile și intervențiile sale publice, au dat dovadă de partizanat politic constant în favoarea Partidului Democrat, fapt ce l-a determinat pe însuși Primul-ministru să-l acuze public că se comportă ca și cum ar fi președintele acestuia.

5. Încalcarea prevederilor art. 2 alin. (1) și ale art. 61 din Constituție.

Articolul 2 alin. (1) din Constituție statuează că suveranitatea națională aparține poporului român, care o exercită prin organele sale reprezentative, iar art. 61, alin. (1) stabilește că Parlamentul este organul reprezentativ suprem al poporului român și unica autoritate legiuitoare a țării.

De altfel, în mod elocvent Constituția asează Parlamentul – ca ordine a prezentării – pe primul loc în Titlul III destinat autorităților publice.

Dintre toate faptele sale grave ne vom referi la acest punct doar la două:

- Într-o declarație publică Parlamentul este definit ca „o sandramă intrată în moarte clinică”;

- Recent, la ședința de bilanț a activității D.N.A.-ului din 6 februarie a.c., Președintele Traian Băsescu a afirmat ca:

„Nu mai departe zilele trecute, era în dezbatere o lege prin care nu știu ce scutiri se acordau fabricilor de bere autohtone. Sigur, legea se afla la promulgare – cu certitudine o voi trimite înapoi; dar iata cum se manifesta împlătirea între infractori, oameni politici care nu fac nimic altceva decât sa faca legi pentru infractori, si nu pentru interesul public”.

Aceasta formulare generalizantă a Președintelui României este o jignire inadmisibilă adusă Parlamentului în ansamblul său și poate aduce mari prejudicii instituționale, inclusiv Președinției. De la 1 ianuarie 2005 și până în prezent au fost adoptate de Parlament 966 proiecte de lege, din care 29 au făcut obiectul reexaminării, la cererea președintelui României. Toate au fost în final promulgate. De aici, rezulta implicit, ca Președintele României s-a autoinclus, banuim involuntar, în grupul celor care fac „legi pentru infractori”.

Pe de altă parte, a spune ca Parlamentul nu face nimic altceva „decât legi pentru infractori” anulează în mod nedrept un mare efort făcut de Parlament în ultimii ani când au fost adoptate și promulgate mii de legi, pentru ca legislația României să fie concordantă cu cea a Uniunii Europene. România nu ar fi fost acceptată în Uniunea Europeană la 1 ianuarie 2007, dacă Parlamentul împreună cu ceilalți factori responsabili, inclusiv Președinția, nu și-ar fi făcut datoria.

6. Încălcareă prevederilor art. 65 alin. (2) lit. h) din Constituție.

Președintele Traian Băsescu a încălcat prevederile art. 65 alin. (2) lit. h) din Constituție cu privire la numirea de către Parlament a directorilor serviciilor de informații și exercitarea controlului asupra activității acestora de către Parlament, precum și a principiului separației puterilor prevăzut de art. 1 alin. (4) din Constituție.

În vara anului 2006, în mod abuziv, Președintele Traian Băsescu a solicitat public și a întreprins acțiuni concrete prin care a obligat directorii serviciilor de informații să-și prezinte demisia. De precizat ca la acea dată și-a înaintat demisia Președintelui și șeful unui departament din cadrul Ministerului Administrației și Internelor, deși acesta avea raporturi ierarhice exclusive cu ministrul și eventual Primul-ministru.

Președintele României a încălcat atât prevederile Constituției, cât și dispozițiile legilor de organizare și funcționare a acestora, întrucât directorii serviciilor de informații se găsesc într-o relație directă cu Parlamentul care îi numește în ședința comună, și pe cale de consecință, **este singurul care poate primi și aproba demisiile înaintate, potrivit principiului simetriei actelor juridice.**

La acea data, Presedintele României nu numai ca a întreprins actiuni prin care a determinat sefii serviciilor de informatii sa demisioneze, dar le-a si aprobat demisiile, prin rezolutiile puse pe cererile formulate, pe care **le-a trimis astfel Parlamentului pentru „a lua act”** de hotarârile sale. Apoi, **în mod nelegal si neconstitucional a numit directori interimari** la conducerea acestora, desi legea nu prevedea acest lucru si **a amenintat Parlamentul** ca nu va propune alti directori pâna când acesta nu va aproba „pachetul legislativ” privind serviciile de informatii si siguranta nationala, elaborat de Presedintie.

În legatura cu aceasta criza, fara precedent, privind conducerea serviciilor de informatii, Presedintele nu s-a limitat în a exprima public opinii ci, dimpotriva, a comis fapte si a întreprins actiuni care sunt contrare prevederilor constitutionale.

7. Încalcarea prevederilor art. 74 din Constitutie.

Potrivit textului constitutional prevazut mai sus, initiativa legislativa apartine Guvernului, deputatilor, senatorilor sau unui numar de cel putin 100.000 de cetateni cu drept de vot. Asadar, Presedintele României nu are un asemenea drept.

Presedintele Traian Basescu a nesocotit prevederile art. 74 arogându-si de la sine dreptul la initiativa legislativa, mai mult implicând în aceasta procedura subiecte de drept lipsite si ele de dreptul la initiativa legislativa, respectiv Consiliul Suprem de Aparare a Tarii, serviciile de informatii, încercând a-si atrage colaborarea Comisiilor de aparare din Parlament. În acest sens, Presedintele, erijându-se în initiator legislativ, a promovat un pachet de legi referitor la serviciile de informatii ale statului si la siguranta nationala în general, punând Guvernul în fata unui fapt împlinit si solicitându-i Primului-ministru sa trimita initiativa legislativa sub acea forma Parlamentului.

În plus, netinând cont de **principiul** transparentei activitatii de legiferare, Presedintele a luat masura secretizarii „pachetului”, fara a fi si aici competent.

În fata refuzului Guvernului de a promova initiativa legislativa, Presedintele României a apelat la Comisiile parlamentare de aparare, ordine publica si siguranta nationala, încercând promovarea directa în Parlament si declansând un adevarat razboi mediatic cu Guvernul pe aceasta tema.

Initiativa legislativa în acest domeniu specific a fost preluata de Guvern, potrivit art. 74 alin. (1) din Constitutie, care a solicitat apoi în mod legal avizul C.S.A.T., **dar în mod absolut nejustificat a fost respinsa de Presedinte si CSAT**. Faptele Presedintelui , respectiv întregul sau comportament si toate actiunile întreprinse, de la elaborarea legii de catre sau cu sprijinul serviciilor de informatii si CSAT, trimiterea la Guvern si la comisiile parlamentare de aparare, ordine publica si siguranta nationala, solicitarile de restituire, refuzul avizului legal si obligatoriu al CSAT, discutiile cu unii lideri politici ai partidelor parlamentare **sunt deosebit de grave pentru ca ele urmareau nu numai asumarea abuziva a dreptului la initiativa legislativa consacrat de Constitutie doar Guvernului, senatorilor, deputatilor si cetatenilor, dar în fapt si realizarea unei reglementari a sistemului de siguranta nationala si a serviciilor de**

informatii, dupa propria-i concepie pentru a-si asigura controlul asupra acestora.

8. Încalcarea prevederilor art. 90, coroborat cu art. 150 alin. (1) si art 151 alin. (3) din Constitutie.

Presedintele Traian Basescu a nesocotit prevederile art. 90 din Constitutie, atunci când a încercat în mai multe rânduri sa organizeze un referendum pentru aprobarea unui „Parlament unicameral”.

Potrivit textului constitutional mentionat, Presedintele, **“dupa consultarea Parlamentului”** poate cere poporului sa-si exprime, prin referendum, vointa **„cu privire la probleme de interes national”**, dar modul de organizare si desfasurare a referendumului nu mai este un atribut al Presedintelui, ci **al Parlamentului**, potrivit art. 73 alin. (3) lit. d) din Constitutie. Ca atare, Parlamentul - singura autoritate legiuitoare - are dreptul de a adopta, prin lege organica, normele si procedurile ce tin de referendum, ca modalitate de consultare directa a vointei cetatenilor.

În textele Constitutiei referendumul este reglementat în urmatoarele situatii: consultarea poporului cu privire la probleme de interes national art. 90; demiterea Presedintelui ca urmare a suspendarii art. 95 alin. (3) si respectiv pentru aprobarea revizuirii Constitutiei, art. 151 alin. (3).

În sistemul nostru de drept nu este admis referendumul pe teme constitutionale, întrucât procesul de revizuire a Constitutiei se finalizeaza printr-un referendum. Ideea unui referendum prealabil si a unui referendum final de aprobare (cu rezultate posibil contrare) ar fi absurda.

Contrar acestor exigente constitutionale, Presedintele a savârsit fapte si a exprimat opinii în sensul ca va organiza referendum pentru diferite teme, cu ocolirea Parlamentului, **inclusiv pentru modificarea Constitutiei si desfiintarea Parlamentului bicameral**. Comportamentul abuziv, dictatorial fata de Parlament si parlamentari este demonstrat si de ultimele declaratii publice facute de catre Presedintele României, respectiv ca **“modificarea de catre Parlament a Legii privind referendumul, echivaleaza cu o lovitura de stat”**. Toate acestea sunt de o gravitate deosebita si contravin prevederilor potrivit carora Parlamentul este organul suprem al poporului român si unica autoritate legiuitoare a tarii, si demonstreaza faptul ca Presedintele României doreste sa preia atributii constitutionale ale Guvernului si ale Parlamentului.

CAPITOLUL II - Încalcarea textelor constitutionale referitoare la rolul Presedintelui în raporturile sale cu Guvernul si celelalte organe ale administratiei publice, în special ale art. 102 alin. (1) si (2), art. 107 alin.(1), si ale art. 86 – 87, art. 116 alin. (2), coroborat cu art. 117 alin. (3) si art. 119 din Constitutie.

În raport cu titlul prezentului capitol, domnul Traian Basescu, în calitate de Presedinte al României, a savârsit urmatoarele fapte grave prin care a încalcat în mod repetat Constitutia României.

1. Încalcarea prevederilor art. 102 alin. (1) si 107 alin. (1) din Constitutie.

Potrivit prevederilor art. 102 alin. (1) din Constitutie, Guvernul este cel care, potrivit programului sau de guvernare acceptat de Parlament, **asigura realizarea politicii interne si externe a tarii si exercita conducerea generala a administratiei publice.** Textul art. 107 alin. (1) precizeaza fara echivoc: „**Primul-ministru conduce Guvernul si coordoneaza activitatea membrilor acestuia, respectând atributiile ce le revin**”.

Presedintele Traian Basescu, în mod repetat, **a încercat si de multe ori a reusit sa se aseze deasupra Guvernului, sa se substituie acestuia**, subordonându-si direct ministere si ministri sau înfiintând, la Cotroceni, „organisme ad-hoc”, paralele cu organele administrative legale si constitutionale.

În primul rând, este de retinut ca în toate actiunile sale politice, Presedintele nu s-a prea referit la **Programul de guvernare**, ci la Programul Aliantei D.A. din campania electorala, ca si cum tara se afla într-o perpetua campanie electorala.

Traian Basescu a prezentat cu privire la multe probleme si momente esentiale ale guvernarii propriul sau program, inclusiv cu privire la integrare si la perioada post-integrare ca si cum ar avea un plan propriu de dezvoltare a tarii.

Înca de la instalarea sa ca presedinte, Traian Basescu si-a dezvaluit **intentia de a-si subordona Guvernul si celelalte institutii ale statului** cu care își propune sa lucreze împreuna, „cot la cot” cum s-a exprimat si carora le-a dat un termen de 6 luni pentru a-si proba eficienta, fapta prin ea însasi abuziva si neconstitutionala.

Guvernul si Primul-ministru **au fost considerate simple unelte** ascultatoare ale sale fiind apreciate, dupa caz, când cele mai performante din istoria postrevolutionara, când mediocre. La primele semne de independenta si autoritate, Primul-ministru a devenit prima tinta a atacurilor sale, despre care a ajuns sa afirme ca îi pare rau pentru desemnarea sa în aceasta functie si ca „îsi cere scuze poporului român” pentru aceasta greseala (printre altele a facut o astfel de afirmatie în aprilie 2006 la o emisiune speciala a realizatorului Marius Tuca), iar în final, în februarie 2007 sa spuna despre Primul-ministru ca este un mare mincinos, un om care minte tot timpul.

Nu vom insista asupra suitei de aprecieri jignitoare, denigratoare, tendentioase asupra Guvernului si a premierului pentru ca acestea sunt aproape zilnice, dar trebuie subliniat ca toate acestea au dus la pierderea credibilitatii interne, a încrederii cetatenilor si a investitorilor, la descurajarea membrilor Guvernului, la timorarea celor care nu apartin PD, la compromiterea imaginii externe a României.

2. Încalcare a prevederilor art. 102 alin. (1), coroborate cu prevederile art.116 alin. (2) si art. 117 alin. (3), prin raportare si la prevederile art. 119 din Constitutie.

Presedintele Traian Basescu a mers atât de departe în comportamentul sau contrar Constitutiei încât „a înfiintat”, la Cotroceni, „**organisme ad-hoc**”, **paralele cu organele administrative legale si constitutionale**, ne referim la diferitele comisii pe probleme, dar si la mult mediatizata „Celula de criza”.

Unul din aceste organisme, Comunitatea Nationala de Informatii a fost înfiintata prin hotarâri ale C.S.A.T., sub conducerea directa a Presedintelui României, care „**îndeplineste functia de Presedinte al Consiliului Suprem de Aparare a Tarii**” (art. 92 alin. (1) din Constitutie).

Aceste fapte ale Domnului Traian Basescu în exercitarea mandatului de Presedinte al României, contravin principiului constitutional consacrat de art. 102 alin. (2) dupa care „Guvernul**exercita conducerea generala a administratiei publice**”, precum si prevederile constitutionale referitoare la înfiintarea si organizarea **autoritatilor administrative centrale de specialitate** (art. 116 si 117), respectiv prevederilor Constitutiei cu privire la rolul Consiliului Suprem de Aparare a Tarii (art. 119).

De vreme ce în Constitutie se admite înfiintarea altor organe centrale de specialitate, decât ministerele (comisii, agentii, departamente, inspectorate, servicii etc.) ori **în subordinea Guvernului sau a ministerelor**, ori ca **structuri autonome** (art. 116 alin. (2)), dar prin lege organica (art. 117 alin. (3)) este de la sine înteles ca **asemenea organisme nu se pot înfiinta pe lângă sau în subordinea Presedintelui României si înca prin simple comunicate de presa.**

De asemenea, din coroborarea art. 117 alin. (2) si (3) cu art. 119 din Constitutie rezulta ca asemenea organisme nu se pot înfiinta prin **hotarâre a CSAT**, ci numai printr-o lege organica de modificare si completare a Legii de organizare a CSAT, prevazuta de art. 73 alin. (3) lit. e) din Constitutie.

Totodata, faptele Presedintelui Traian Basescu de a determina adoptarea hotarârilor CSAT de înfiintare a CNI, contravin flagrant si prevederilor **art. 65 alin. (2) lit. h) din Constitutie.**

3. Încalcare a prevederilor art. 86 din Constitutie .

Potrivit dispozitiilor constitutionale explicite evocate, Presedintele României poate consulta Guvernul cu privire la probleme urgente si de importanta deosebita ceea ce subliniaza, fara echivoc, **natura** relatiilor Presedintelui cu Guvernul si cu membrii acestuia. Cu toate acestea, domnul Traian Basescu, nu numai ca nu s-a consultat cu Guvernul în probleme de o deosebita importanta pentru tara, actionând intempestiv în foarte multe din initiativele sale dar a si actionat pentru timorarea si insultarea Primului-ministru si a altor membri ai Cabinetului, excluzând de la acest tratament pe colegii sai de partid. Presedintele nu a consultat Guvernul în actiunile de reprezentare a statului Român la Uniunea Europeana, nici macar cu prilejul sustinerii discursului

în fața Parlamentului European din luna ianuarie 2007. În schimb și-a permis numeroase ingerințe în activitatea unor ministere.

Astfel, deși a acuzat în numeroase ocazii Guvernul sau unii membri ai acestuia că sprijină și se sprijină pe „cercuri de interese”, pe grupuri mafioate, nu a ezitat să intervină direct în formarea unor grupuri oligarhice din preajma sa, a Administrației Prezidențiale sau a propriului său partid.

La asemenea intervenții deloc nevinovate ne vom referi în următoarele două puncte.

4. Încalcarea prevederilor art. 1 alin. (5), art. 16 alin. (1) din Constituție.

Cu toate că a acuzat mereu Guvernul că se înconjoară cu cercuri de interese, iar ministrii Partidului Conservator s-au bucurat de o „atenție specială”, Președintele Traian Băsescu **nu s-a sfiit să intervină la fostul ministru al economiei Codrut Seres în favoarea firmei ALRO Slatina**, inclusiv prin intermedierea fostilor consilieri prezidențiali Theodor Stolojan și Elena Udrea, încălcându-se astfel principiile economiei de piață și ale concurenței, consemnate în art. 135 din Constituție.

5. Încalcarea prevederilor art. 135, alin. (1) și alin. (2) lit. a) din Constituție.

Sfidând din nou legea, principiile economiei de piață și uitând de lupta sa împotriva corupției, a mafiei și a cercurilor de interese a intervenit, nu prea moral și legal și la proprii ministri.

Astfel, cu prilejul investiturii ministrului Radu Berceanu, i-a indicat acestuia să reevalueze modul în care au acces la contractarea unor lucrări de investiții, mai ales în construcția de autostrăzi, a investitorilor autohtoni, care ar fi dezavantajați. Proșpatul ministru a schimbat caietul de sarcini la lucrările pentru autostrada București-Pitești și... **a câștigat cine trebuia.**

Or, prin aceasta s-au încălcat grav prevederile art. 135 alin. (1) și alin. (2), lit. a) din Constituție care garantează economia de piață bazată pe liberă inițiativă și concurență și obligă statul să asigure libertatea comerțului și protecția concurenței loiale, respectiv prevederile art. 41 referitor la libertatea economică: **„Accesul liber al persoanei la o activitate economică**, liberă inițiativă în exercitarea acestora în condițiile legii sunt garantate”. Cât privește felul în care au privit aceasta „rezolvare” investitorii străini nu mai comentăm aici.

Tot ca intervenție solitară și discutabilă se plasează și **apelul Președintelui Traian Băsescu adresat Ministerului Economiei pentru încetinirea procesului de privatizare în domeniul energiei**. Nu comentăm substanța problemei privatizării în domeniul economiei, dar relevăm încălcarea atribuțiilor sale prezidențiale, încălcare care i-a determinat pe specialiștii Băncii Mondiale să califice acest demers ca fiind „neobisnuit”.

În același context se însiruie și cazurile Urdareanu – Dobre, Cocos – Golden Blitz, Anghelescu și multe altele.

6. Încalcarea prevederilor art. 87 alin. (1) din Constituție.

Potrivit art. 87, alin. (1) din Constituție, Președintele României poate lua parte la ședințele Guvernului „în care se dezbate probleme de interes național privind politica externă, apărarea țării, asigurarea ordinii publice și, la cererea primului-ministru, în alte situații”, Traian Băsescu a participat de multe ori intempestiv la ședințe de Guvern fără o astfel de tematică, speculând, uneori, chiar lipsa premierului din țară.

Deși cadrul constituțional plasează cele două instituții – Președintele României și Guvernul – pe poziții de colaborare și nu de subordonare, domnul Traian Băsescu a acționat tot timpul pentru a-și subordona Guvernul pentru a demonstra că el este adevăratul șef, semnificativ în acest sens este răbufnirea de la ședința de Guvern, din 6 iulie 2006, când, contrariat de îndrăzneala Premierului de a interveni în discuție, i-a retezat sec inițiativa cu remarcă: „Deocamdată eu conduc ședința. Vorbești când îți dau eu cuvântul”.

A apărut ca o evidență că participările Președintelui la ședințele Guvernului s-au făcut mai mult în scop mediatic, pentru a demonstra opiniei publice că domnia sa rezolvă toate marile probleme.

CAPITOLUL III - Încalcarea principiului separației puterilor prevăzut de art. 1 alin. (4) din Constituție și a textelor care reglementează raporturile Președintelui cu Autoritatea judecătorească, precum și a prevederilor Constituției, referitoare la Curtea Constituțională.

În raport cu titlul prezentului capitol, domnul Traian Băsescu, în calitate de Președinte al României, a săvârșit următoarele fapte grave prin care a încălcat în mod repetat Constituția României.

1. Încalcarea gravă a prevederilor art. 124 și ale art. 132 alin. (1) din Constituție, precum și a principiului constituțional al independenței justiției.

Textele constituționale evocate stabilesc într-un mod imperativ că justiția se înfăptuiește în numele legii, că justiția este unică, imparțială și egală pentru toți, că judecătorii sunt independenți și se supun numai legii, că procurorii își desfășoară activitatea potrivit principiului legalității și al imparțialității.

Prin rolul și atribuțiile sale Președintele României este primul care să apere aceste prevederi și să se constituie într-un garant al lor.

Cu toate acestea, domnul Traian Băsescu a nesocotit și a încălcat cu nonsalantă prevederile Constituției atunci când interesele sale personale sau cele politice i-au cerut, permițându-și ingerințe grosolane în actul de înfăptuire a justiției.

Sfidatoare sunt ultimele ingerinte ale Presedintelui Traian Basescu produse la sedinta a DNA când domnul Traian Basescu, suparat probabil de actiunea parlamentara pentru suspendarea sa din functie a cerut procurorilor sa redeschida dosarele de urmarire penala în care sunt implicati reprezentanti sau apropiati ai opozitiei, în special „BANCOREX si Banca Agricola”, în timp ce a devenit evidenta musamalizarea dosarelor sale personale privitoare la „cazul Flota” si la imobilul din strada Mihaileanu.

Gravitatea acestei ingerinte inimaginabile în orice stat de drept este demonstrata de promptitudinea redeschiderii unuia dintre aceste dosare, deocamdata cel al Bancii Agricole.

2. Încalcare a prevederilor art.133 alin. (1) din Constitutie.

Presedintele Traian Basescu a încalcat repetat dispozitiile art. 133 alin. (1) din Constitutie, care consacra **rolul de garant al independentei justitiei, pentru Consiliul Superior al Magistraturii.**

Domnul Traian Basescu a încercat, înca de la începutul mandatului, **sa intimideze pe membrii Consiliului Superior al Magistraturii si sa discrediteze aceasta institutie fundamentala pentru ordinea constitutională si pentru regimul separatiei si echilibrului puterilor în stat.**

Astfel, participând la sedinta C.S.M. din data de 19 aprilie 2005, domnul Basescu s-a adresat membrilor acestuia cu formula: *„ori va asumati raspunderea ori demisionati”*. De asemenea, tot în fata membrilor C.S.M., domnul Basescu a afirmat: *„vom trece legile reformei în justitie prin asumarea raspunderii guvernamentale, fara sa mai întrebam nici un domn judecator, nici de la C.S.M., nici de la Curtea Constitutionala, nici de la Înalta Curte de Casatie si Justitie”*.

3. Încalcare a prevederilor art. 124 si art. 133 alin. (1) din Constitutie.

Acestea consfintesc, cum am precizat mai sus, independenta justitiei.

În repetate rânduri, Presedintele Traian Basescu nu s-a limitat sa faca aprecieri critice la adresa justitiei, a instantelor judecatoresti, a parchetelor si, personal, la adresa judecatorilor si procurorilor, dar **a dat adevarate „sentinte” tendentioase** prin care a calificat justitia ca fiind corupta, a calificat judecatorii ca fiind corupti. În unele interventii publice, Presedintele Traian Basescu a sustinut, tot la modul general, **ca procurorii emit mandate de arestare si alte acte procedurale cu vicii de procedura premeditate pentru a le oferi inculpatilor motive de atac în justitie, de cele mai multe ori admise**, acuzând, de asemenea, în mod general, procurorii ca **îsi avertizeaza telefonic inculpatii cercetati în diferite dosare sa nu se prezinte la urmatoarea chemare la Parchet pentru ca vor fi arestati.**

La o alta sedinta a CSM Presedintele „decreteaza” în stilul sau ca *„nu voi fi de acord cu o independenta a Justitiei în ineficienta si coruptie. Trebuie sa cream conditiile ca si corpul magistratilor sa se curete. M-as bucura daca unii ar demisiona, ca sa nu fiu în situatia sa emitem o lege prin care sa curatam administrativ justitia...”*. Cum mai poate ramâne în functie un astfel de presedinte

care vrea sa „emita” el legi, care vrea sa „curete” el justitia în dispretul legilor, a democratiei, a principiilor statului de drept ?

Fata de aceste declaratii, la 7 martie 2006, peste 900 de membrii ai Asociatiei Magistratilor si aproape 400 de judecatori de la diferite instante judecatoresti au trimis un memoriu Consiliului Superior al Magistraturii prin care au cerut sesizarea Curtii Constitutionale, considerata singura institutie care îl mai poate „trage de mâneca pe Traian Basescu” în legatura cu afirmatiile sale despre justitie, apreciind ca Presedintele „**a pus în grav pericol însasi existenta unei justitii independente**”.

4. Încalcare a prevederilor art. 126 alin. (1) din Constitutie.

Presedintele României a încalcat prevederile art. 126 alin. (1) din Constitutie potrivit carora **justitia se realizeaza numai prin instantele judecatoresti stabilite prin lege.**

În noiembrie 2006, dupa ce Traian Basescu a gratiat în mod scandalos trei persoane condamnate pentru trafic de droguri si furt calificat **a motivat** acest gest prin aceea **ca în dosarele celor trei condamnatii nu au fost gasite probe temeinice pentru acuzare.**

Or, Presedintele tarii nu poate face, prin decretele de gratiere, **o reevaluare a probelor**, o rejudecare asupra vinovatiei unor infractori, **substituindu-se instantei judecatoresti**, fapt care a si atras o binevenita reactie a CSM, care a relevat ca Presedintele **a încalcat principiul separatiei puterilor**. Cu toate acestea, insistând asupra legalitatii si corectitudinii actului sau de gratiere, în discursul din 9 iulie 2006, rostit chiar cu ocazia zilei justitiei, a afirmat, fara echivoc, ca își permite sa si judece „**pri de câte ori voi observa mari discrepante între modul cum a fost judecat la o instanta un caz si modul cum a fost judecat la o instanta superioara, întotdeauna voi utiliza institutia gratierii permitându-mi chiar sa judec**”.

În felul acesta, Presedintele Traian Basescu a nesocotit prevederile alin. (1) al art. 126 din Constitutie care precizeaza ca justitia se realizeaza „**prin Înalta Curte de Casatie si Justitie si prin celelalte instante judecatoresti stabilite de lege**”.

5. Încalcare a prevederilor art.125 alin. (2), coroborat cu art. 134 alin. (1) din Constitutie.

Potrivit prevederilor art. 125 alin. (2) si art. 134 alin. (1) din Constitutie Presedintele României numeste în functie judecatorii si procurorii **la propunerea Consiliului Superior al Magistraturii**. Contrar acestor prevederi constitutionale, Traian Basescu a facut aceste numiri la **propunerea ministrului justitiei**, trimitând C.S.M. „în decor” de unde ȳa cerut din când în când câte un aviz consultativ.

Grav este si faptul ca **Presedintele Traian Basescu a promulgat legea prin care ministrul justitiei si-a asumat acest rol împotriva Constitutiei.**

6. Încalcare prevederilor art. 133 alin. (1), coroborat cu art. 133 alin. (6) din Constitutie.

Presedintele a încalcat Constitutia si Legea de organizare si functionare a C.S.M. când a participat la sedinta în care s-a ales Presedintele C.S.M., exprimându-si, înainte de vot, **satisfactia înscrierii ca si candidat a unui anume judecator** si chiar felicitându-l, înainte de a fi ales, ceea ce a determinat în mod evident retragerea altor intentii de candidatura. De fapt, ceea ce a urmarit Presedintele României prin acest demers premeditat (pe care sa si prefacut ulterior ca-l regreta) a fost, fie compromiterea valorosului magistrat, cu o alegere printr-o procedura discutabila, fie obligarea lui viitoare fata de Presedinte.

Este cert, prezidarea, de catre Presedintele României, a lucrarilor C.S.M. la care participa nu-l transforma pe Presedinte în membru al C.S.M. si cu atât mai putin în conducator sau judecator suprem al magistratilor care compun C.S.M. Comportându-se la sedintele C.S.M. ca un veritabil „sef” Presedintele României a încalcat grav nu numai textele Constitutiei cu privire la rolul sau de mediator, (art. 80, alin. (2)), cu privire la separatia puterilor (art. 1, alin. (4)), dar si textele Constitutiei care reglementeaza rolul C.S.M. de garant al independentei justitiei, respectiv **colaborarea** dintre Presedintele României si C.S.M. pentru realizarea de catre C.S.M. a rolului sau constitutional. De altfel, art. 1, alin. (4) vorbeste nu numai **de separatie**, ci si de **echilibrul puterilor**, iar comportamentul Presedintelui Traian Basescu scoate în evidenta tocmai „strategia” **domniei sale de a dezechilibra** C.S.M. ca structura a puterii judecătoresti, ceea ce trebuie convenit, în mod rezonabil, ca reprezinta o **fapta grava** în sensul alin. (1) al art. 95 din Constitutie.

7. Încalcare prevederilor art. 142 alin. (1), art. 145 si art. 147 alin. (4) din Constitutia României cu privire la rolul Curtii Constitutionale.

Astfel, domnul Traian Basescu nu s-a rezumat numai sa-si exprime public nemulțumirea cu privire la deciziile Curtii Constitutionale, dar a si calificat activitatea Curtii Constitutionale „**ca fiind în disprețul interesului national**”, fapta grava prin care se încalca normele constitutionale ce statueaza rolul Curtii de garant al suprematiei Constitutiei, precum si pe cele ce asigura independenta membrilor Curtii. Presedintele României, dupa ce a criticat public, în mod repetat, decizia prin care Curtea Constitutionala s-a pronuntat în sensul obligarii Parlamentului la respectarea dispozitiilor art. 64 alin. (2) din Constitutie referitoare la alegerea presedintilor Camerei Deputatilor si Senatului, asa cum a facut si în cazul deciziei prin care dispozitii ale asa-numitului „pachet” privind reforma în justitie au fost declarate neconstitutionale, **a sugerat Curtii sa-si revizuiasca pozitia**. În mod evident, asemenea manifestari sunt de natura sa submineze pozitia constitutională a Curtii, rolul acestei institutii si statutul membrilor sai.

Consecvent tezei sale de a determina o schimbare a practicii Curtii Constitutionale, a convocat Curtea Constitutionala pentru „consultari” la sediul Administratiei prezidentiale. Încercarea de a determina o alta solutie în cazul

exceptiilor de neconstitutionalitate la „pachetul legislativ” privind asa-numita reforma a justitiei reprezinta o fapta de o gravitate deosebita, un atac la principiile cardinale ale statului de drept, consacrate de Constitutia României. În acelasi timp, Presedintele Traian Basescu **a lansat public teza potrivit careia instanta constitutională actioneaza politic si este o frâna în calea reformelor pe care ar dori sa le promoveze.**

Pe acest fond, a **instigat, practic, la lansarea mai multor atacuri la adresa unora dintre membrii Curtii Constitutionale, în scopul evident de a-i intimida, lansând inclusiv ideea de a schimba, prin orice mod, actuala componenta.**

Presedintele Traian Basescu a mers atât de departe încât pur si simplu a calificat Curtea Constitutională ca fiind o institutie care dispretuieste interesul national. Edificatoare în acest sens este afirmatia facuta într-o emisiune a TVR 1 la 19 mai 2005: **„Va asigur ca am vazut reticenta sistemului la schimbare, am vazut chiar dispretul – repet, dispretul, o spun cu toata responsabilitatea, dispretul unor oameni din C.S.M. pentru interesul national în favoarea intereselor lor. Am vazut dispretul unei Curti Constitutionale pentru interesul national, prin emiterea unei decizii ca P.N.A. nu mai poate ancheta parlamentarii si, implicit ministrii, când P.N.A. a fost creat pentru înalta coruptie si i-as trimite pe acesti judecatori, care au dispret pentru procesele de integrare ale României, i-as trimite sa raspunda în fata oamenilor, daca le vom rata din cauza lor”.**

În realitate, Ordonanta de Urgenta prin care a fost constituit P.N.A. era contrara art. 72 alin. (2), coroborat cu art. 109 alin. (2) din Constitutie, iar Curtea Constitutională n-a facut altceva decât sa restabileasca ordinea constitutională, potrivit careia competenta de urmarire si trimitere în judecata penala a demnitarilor avuti în vedere se face numai de catre Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casatie si Justitie si nu de alte structuri aflate în subordinea ministrului justitiei. Asadar, problema nu se pune în sensul absolvirii de raspundere a acestora, ci de a fi cercetati de catre autoritatea competenta potrivit Constitutiei.

Prin atacarea, în acest mod a institutiei care are menirea de a asigura suprematia Constitutiei, aceasta este în întregime în pericol. Suprematia Constitutiei si obligativitatea respectarii acesteia devin vorba goala daca „gardianul” normei este subminat si împiedicat sa își îplineasca menirea.

CAPITOLUL IV - Încalcarea prevederilor art. 1 alin. (5), ale art. 16 alin. (2), precum si ale altor texte constitutionale referitoare la obligativitatea generala a respectarii legilor si la apararea drepturilor fundamentale ale cetatenilor.

În raport cu titlul prezentului capitol, domnul Traian Basescu, în calitate de Presedinte al României, a savârsit urmatoarele fapte grave prin care a încalcat în mod repetat Constitutia României.

1. Încalcare a prevederilor art. 28 din Constituție.

Președintele României a fost cel puțin complice la încălcarea **art. 28 din Constituție** referitor la secretul corespondenței, potrivit *caruia* „*secretul scrisorilor, al telegramelor, al altor trimiteri postale, al convorbirilor telefonice și al celorlalte mijloace legale de comunicare este inviolabil*”.

În interviul acordat TVR din ianuarie 2007, domnul Traian Băsescu a recunoscut că încă din septembrie 2005 a avertizat membrii Guvernului că le sunt ascultate telefoanele de către serviciile de informații „**și am atenționat membrii Cabinetului să fie atenți ce vorbesc și cu cine vorbesc la telefon, pentru că deja avem semnale de la serviciile de informații cu privire la discuții care nu erau în regulă între miniștri și chiar cu unul care este arestat la ora aceasta**”.

Există două ipoteze logice. **Prima, interceptarea era ilegală**, fapt de care Președintele nu era străin, iar aducerea la cunoștință în ședința Guvernului a avut scopul de a-i timora pe membrii Cabinetului, ipoteza în care, dincolo de abuzul funcției, inclusiv sub aspect penal, domnul Traian Băsescu se face vinovat de **încalcare a secretului convorbirilor telefonice**. **A doua, înregistrarea era legală**, situație despre care domnul Traian Băsescu a fost informat în calitate de Președinte al României și președinte al C.S.A.T., ipoteza în care domnul Traian Băsescu se face vinovat de săvârșirea infracțiunii de **favorizare a infractorului** (art. 264 Cod penal).

Cum rămâne cu restul cetățenilor României care sunt ascultați, legal, de către serviciile de informații; pe aceștia cine „**îi atenționează...să fie atenți**”?

2. Încalcare a drepturilor fundamentale ale cetățenilor, consacrate în Constituție, a prevederilor art. 28 din Constituție cu privire la secretul convorbirilor telefonice, prin raportare și la legile de organizare a serviciilor de informații.

O faptă deosebit de gravă a Președintelui Traian Băsescu o reprezintă **folosirea serviciilor de informații ale statului pentru a supraveghea informativ clasa politică**, faptă recunoscută explicit într-un interviu acordat „Jurnalului Național” din data de 6 februarie 2005, publicat sub titlul semnificativ „Voi sta 10 ani la Cotroceni”, în care Traian Băsescu, referindu-se la analiza propunerilor de secretar de stat în diferite structuri guvernamentale, precizează că a cerut serviciilor speciale să-i supravegheze informativ pe cei propuși. **Astfel, la întrebarea directă a ziaristului „Prin cine veneau aceste informații?” Domnul Traian Băsescu răspunde „Prin serviciile de informații. Nu am făcut nici un secret, de la bun început le-am cerut să culegă informații, în așa fel încât să evităm așezarea în structuri executive importante a unor oameni controlați de grupuri de interese. Sper că am reușit!”**

3. Încalcare a prevederilor art. 65 alin. (2), lit. f) din Constituție, precum și a prevederilor art. 5 din Legea nr. 473/2004.

Modul sfidator în care se raportează Traian Basescu la lege și la obligațiile sale prezidențiale este demonstrat și de **refuzul sau** (aici nu este vorba de o omisiune) **de a prezenta în Parlament strategia națională de apărare a țării**, în termen de 6 luni, așa cum îl obliga prevederile **art. 65 alin. (2), lit. f) din Constituție și art. 5 din Legea nr. 473/2004**. Importanța acestei strategii pentru țară și necesitatea ca aceasta să fie dezbătută de Parlament, pentru a capăta forță obligatorie rezultată din aprobarea Parlamentului, ne scutesc de orice comentariu cu privire la gravitatea faptei sale. De altfel, potrivit prevederilor art. 13 din legea menționată, neîndeplinirea obligațiilor prevăzute de art. 5 poate atrage răspunderea administrativă civilă sau chiar penală a celor vinovați.

4. Încalcarea prevederilor art. 51 alin (4) cu privire la dreptul de petitionare, coroborat cu prevederile art.1 alin (5), prin raportare la prevederile art.80 alin (2) din Constituție.

Memoriul Societății Petromidia pe care Primul-ministru i l-a remis Președintelui însoțit de o notă personală demonstrează cum se raportează domnul Traian Basescu la statutul și rolul său de șef de stat.

Gravitatea comportamentului prezidențial este demonstrat de urmarile sale. Practic aceasta a fost scânteia care a declanșat criza de proporții în care ne aflăm.

Să ne reamintim, deci, de acest episod.

a) Deci, Primul-ministru îi cere Președintelui (fie cu bună credință din grija față de bunul mers al justiției și față de o mare companie contribuabilă la bugetul statului, fie din grija personală față de un prieten), „să discute, când are ocazia” cu organele competente.

b) Președintele a demonstrat că abordează într-un mod foarte personal și original felul în care-și exercită unele atribuții, să le spunem curente. Domnul Traian Basescu **nu înregistrează memoriile primite pentru a le da un curs oficial și transparent**, nesocotind astfel prevederile art.51 din Constituție cu privire la dreptul de petitionare. Pe cele care pun probleme sau îi oferă diverse posibilități de valorificare, nu le operează prin formulele clasice ci le păstrează pentru a le utiliza ulterior împotriva celor în cauză.

c) Președintele avea două opțiuni: ori să-i trimită „prietenește” memoriul înapoi expeditorului și să-l sfătuiască personal să lase justiția să facă dreptate, ceea ce nu era chiar legal dacă „gestul premierului poate fi socotit o ingerință”, ori să aprecieze că demersul premierului este unul ilegal, o încercare sau chiar o acțiune de trafic de influență și în consecință să sesizeze Parchetul.

Președintele a procedat, tot în stilul său personal, aparent atipic, neconstituțional și ilegal, dar în realitate cu un scop extrem de înjositor pentru un șef de stat. A păstrat materialul pentru momentul potrivit fie pentru a-l santaja pe Premierul neascultător, fie pentru a-l compromite. Indiferent care i-au fost scopurile, Traian Basescu a greșit grav încălcându-și și obligațiile prezidențiale și cele ale oricărui funcționar public.

CAPITOLUL V - Încalcare prerogativelor prezidențiale de șef de stat, de reprezentant al statului român, depășirea sferei atribuțiilor sale în domeniul politicii externe, prevăzute în art. 91 din Constituție, în contrast cu prevederile art.102 alin.1 din Constituție, care reglementează realizarea politicii externe a țării de către Guvern.

În raport cu titlul prezentului capitol, domnul Traian Băsescu, în calitate de Președinte al României, a săvârșit următoarele fapte grave prin care a încălcat în mod repetat Constituția României.

Președintele oricărui stat are o responsabilitate externă excepțională. De modul în care acționează președintele pe plan internațional depinde într-o măsură esențială integrarea armonioasă a țării în conștientul țărilor lumii, imaginea țării, felul în care aceasta este apreciată.

În contrast cu imaginea echilibrată, respectată și responsabilă a României, obținute cu eforturile, rațiunea și talentul unor valoroși oameni de stat, Traian Băsescu a contribuit mult prin gesturile și acțiunile sale excentrice, nu numai la ridicarea unor semne de întrebare și mirare dar chiar la unele reacții mai mult sau mai puțin vizibile față de țara noastră.

Mai gravă este atitudinea, să-i spunem „solitară”, a Președintelui care adoptă aceste poziții fără a consulta Guvernul, fără a consulta Parlamentul, deși potrivit prevederilor art. 102 alin. (2) Guvernul este cel care, potrivit programului sau de guvernare acceptat de Parlament asigură realizarea politicii interne și externe a țării, iar potrivit art. 91 Guvernul este cel care negociază tratatele internaționale în numele României iar Parlamentul le ratifică.

1. Încă de la începutul mandatului său, domnul Traian Băsescu, fără a ține seama de Programul de guvernare în domeniul politicii externe și fără a consulta Guvernul și Parlamentul, a discriminat între aliații și partenerii României, lansând Axa Washington – Londra – București. Această atitudine discreționară în politica externă românească constituie o gravă încălcare a atribuțiilor constituționale ale Guvernului în realizarea politicii externe a României și lasă fără conținut ori consecință normele constituționale referitoare la programul de guvernare și raporturile între Parlament și Guvern.

Declarația sa hazardată a trezit o reacție concretă a ministrului de externe al Franței la 21 aprilie 2005, la Vilnius care a calificat aceste afirmații ca fiind agresive la adresa Franței, caz nemăiîntâlnit în agenda raporturilor diplomatice dintre cele două țări.

2. Redăm, în continuare, alte asemenea declarații, atitudini și acțiuni, care dovedesc, fără putință de tăgadă, faptele grave prin care Președintele României încalca, pe de o parte, prevederile constituționale care limitează în mod expres atribuțiile șefului statului în domeniul politicii externe, iar pe alta parte, încalca dispozițiile constituționale prin împiedicarea bunei funcționări a Guvernului în realizarea politicii externe stabilite prin programul de guvernare aprobat de Parlament:

- în septembrie 2005 la sesiunea Adunării Generale a ONU, Președintele României a declarat ca Federația Rusă tratează Marea Neagră ca pe un „lac rusesc” ceea ce a provocat reacții diplomatice de dezaprobare din partea statului nominalizat, dar a afectat și relațiile cu un alt stat cu interese semnificative în zona, Turcia;
- pe 28 iulie 2005, la Washington, domnul Traian Băsescu a declarat „Comunitatea internațională poate conta pe sprijinul României în restabilirea păcii în Liban și pentru a garanta securitatea Israelului”, deși nici ONU și nici vreun stat implicat ori alta entitate nu a cerut așa ceva, mai ales în condițiile în care o asemenea prerogativă aparține, constituțional, Parlamentului;
- în mai multe intervenții publice, fără să consulte vreuna din părțile implicate domnul Traian Băsescu s-a angajat în numele României să participe alături de Rusia și Ucraina la soluționarea conflictului din Transnistria, prezentând în mod deformat și demagogic toată istoria negocierilor asupra acestui conflict, ca și a relațiilor cu Republica Moldova.
- în martie 2005, domnul Traian Băsescu a afirmat ca „suntem trupe de ocupație alături de aliații noștri din Irak”, în condițiile în care, la 8 iunie 2004, Consiliul de Securitate al O.N.U. a adoptat Rezoluția nr. 1546 prin care se pune capăt ocupației militare în Irak și se lua act de faptul că începând cu 30 iunie 2004 trupele coaliției multinaționale se afla în Irak doar la invitația Guvernului irakian, ca trupe de menținere a păcii și de consolidare a democrației.

CAPITOLUL VI - Încalcare a statutului funcției de Președinte al României și al rolului acestuia de aparator al Constituției și de mediator - art. 80 alin. (2) din Constituție.

În raport cu titlul prezentului capitol, domnul Traian Băsescu, în calitate de Președinte al României, a săvârșit următoarele fapte grave prin care a încălcat în mod repetat Constituția României.

Faptele concrete înfatisate la capitolele anterioare nu reprezintă numai încălcări ale textelor constituționale citate, dar și o nesocotire a funcției de mediere: **”Președintele României veghează la respectarea Constituției și la buna funcționare a autorităților publice. În acest scop, Președintele exercită funcția de mediere între puterile statului, precum și între stat și societate”.**

Președintele Traian Băsescu nu s-a comportat în diverse situații tensionate aparute în activitatea statală ca un arbitru, ca un conciliator, așa cum procedea un șef de stat într-un stat de drept. El a dorit să fie, mai degrabă, **judicatorul** celorlalte autorități publice, pe care le considera ca un fel de servicii subordonate „Palatului Cotroceni”.

Traian Băsescu n-a acționat în funcția de Președinte al României **în sens pozitiv, pentru a preveni stările tensionate și mai ales conflictele, pentru a le stinge atunci când au apărut. Dimpotrivă, el a conceput conflictele, le-a**

provocat si le-a atâtat, el nu a semanat spiritul de concordie, de armonie, de înțelegere, el a semanat tot timpul vrajba, ceea ce contravine alin. (2) al art. 80 din Constituție.

Desigur, nu este ușor de identificat și analizat cazurile concrete în care Presedintele trebuia să intervină ca mediator și nu a făcut-o pentru că multe din situațiile care necesitau un demers prezidențial s-au rezolvat în cele din urmă „de la sine” sau au trecut neobservate. Este, însă, de subliniat că **Presedintele are de principiu o atitudine refractară față de rolul de mediator**. Presedintele Traian Băsescu nu crede, pur și simplu, în virtuțile dialogului îl socotește inoportun, pierdere de timp.

Oricum, ca exemple concrete în care trebuia să intervină, nu în stilul sau de a da verdicte și a învinovăți, ci pentru a aplatiza lucrurile, a le armoniza, pot fi evocate multe.

1. Presedintele nu a intervenit în cazul unor neînțelegeri sau chiar divergențe ivite în cadrul Guvernului, între Primul-ministru și ministrul Justiției, între Primul-ministru și ministrul Educației și Cercetării, între Primul-ministru și ministrul Afacerilor Externe, pe care în plus, Presedintele a încercat să-l atragă sub influența sa exclusivă, cu scopul transparent de a-l contrapune Premierului.

2. Presedintele nu a intervenit în sens moderator pentru a identifica soluții de rezolvare în conflictul ivit între Guvern și Consiliul Superior al Magistraturii, dar mai ales între ministrul Justiției și Consiliul Superior al Magistraturii, dimpotrivă, a încurajat-o pe d-na Monica Macovei să sfideze, să nesocotească și să denigreze instituția supremă care asigură independența Justiției și pe membrii acesteia, aleși democratic de corpul lor profesional.

3. Deosebit de gravă este și fapta comisă a Presedintelui României de a nu se implica, ca moderator, potrivit art. 80 alin. (2) din Constituție, pentru prevenirea acțiunii de organizare a așa-numitului „**referendum pentru autonomia Ținutului Secuiesc**”. Urmare a neimplicării șefului statului este că în fapt, s-au organizat referendumuri locale cu participarea directă a primarilor, consilierilor locali și județeni și a funcționarilor statului, urmărindu-se exercitarea de presiuni nu numai față de autoritățile statului român, dar și față de autoritățile UE, crearea unei situații gen Kosovo.

Ne îngăduim să-i amintim, domnului Presedinte Traian Băsescu, că asemenea acțiuni subminează nu numai activitatea Presedintelui României de mediator, în sensul art. 80 alin. (2) din Constituție, dar și **caracterul unitar** al statului român (art. 1 alin. (1) din Constituție), aspect care nu poate forma nici obiectul unei revizuirii a Constituției, după cum se precizează în art. 152 (**limitele revizuirii**) din Constituție.

4. Presedintele nu a intervenit pentru a concilia divergența dintre presa, pe de o parte, și clasa politică, pe de altă parte, în problema răspunderii penale a jurnalistilor. În loc să sprijine Clubul Român de Presă în demersurile sale, prin exercitarea funcției de mediere, Presedintele Traian Băsescu s-a transformat într-un suprajudecător al presei.

La 19 februarie 2005, într-un interviu acordat la Radio Europa Liberă, Traian Băsescu decreteează că „*parte din mass-media este controlată de diverse grupuri de interese. Ele reprezintă prin forța lor mediatică, pilon de susținere și*

de descurajare, de multe ori a luptei împotriva coruptiei". Într-un interviu dat ziarului Adevarul la 27 mai 2005 Traian Basescu îi califica pe ziaristi „Oameni care intoxica cu rea credinta”

Prin aceste declaratii si calificative facute în public Traian Basescu își încalca grav rolul sau de aparator al Constitutiei si de mediator cu societatea civila prevazut de articolul 80 din Constitutie, discrediteaza mass-media ca factor esential al unei democratii, încalca si prevederile art. 30 alin. (1) din Constitutie, actele sale devenind presiuni pentru restrângerea **libertatii de exprimare**.

Exemplele ar putea continua, dar le socotim suficiente pentru a demonstra felul în care interpreteaza Traian Basescu functia de mediere.

*
* *

Faptele evocate mai sus scot în evidenta o prestatie contrara Constitutiei a domnului Traian Basescu, în calitate de Presedinte al României, prestatie care nu este întâmplatoare, dimpotriva este expresia filozofiei pe care domnia sa o are cu privire la rolul Presedintelui, filozofie contrara Constitutiei, si ne referim în primul rând la alin. (2) al art. 80 din Constitutie, cât mai ales la spiritul acesteia.

Conceptia explicata cu ostentatie a „**Presedintelui-jucator**” l-a plasat pe Presedintele Traian Basescu nu numai într-o stare formal-juridica de conflict cu textele constitutionale, dar si într-o stare reala de conflict cu partidele politice parlamentare, implicit cu grupurile politice din Parlament, într-o stare conflictuala cu Parlamentul, într-o stare conflictuala cu Guvernul si într-o stare conflictuala cu Autoritatea judecatoreasca.

Presedintele Traian Basescu nu a înteles, si este evident ca nu doreste sa înțeleaga ca persoanei care ocupa functia de Presedinte al României nu îi este permis orice comportament, **pentru ca un comportament neconstitutional al persoanei în exercitiul mandatului se identifica cu exercitarea competentei autoritatii în afara cadrului constitutional.**

Faptele evocate mai sus, în aprecierea initiatorilor acestei propuneri de suspendare, **sunt fapte grave**, de încalcare a Constitutiei, **în sensul art. 95 alin. (1) din Constitutie**, care justifica suspendarea din functia de Presedinte al României a domnului Traian Basescu si, apoi, demiterea sa prin referendum.

*
* *

În concluzie, rugam Curtea Constitutionala sa constate temeinicia propunerii de suspendare a Presedintelui României, existenta faptelor grave de încalcare a Constitutiei si în consecinta sa avizeze favorabil demersul nostru si solicitam Parlamentului sa voteze propunerea noastra de suspendare.

12 februarie 2007